

ДѢЙСТВИЕ ПЪРВО.

Лагеръ тъ (станъ-тъ) на Карла въ Шинонъ.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

Дюона и Дюшателъ.

Дюона. Не, немога да търпя вече, ще ся откажа отъ наший кралъ, който за срамъ ся отказва самъ отъ себе си. — Кърви обливатъ храброто ми сърдце въ гърди тъ, да заплача ми иде, като гледамъ тези мръсни разбойници, че са ся пръснали изъ славната Франция и я бесчестятъ тъй, като гледамъ славни, прочути градове да ся ограбоватъ и разоряватъ прѣзъ това врѣме, когато ние стоимъ съ сгърнати ръцѣ и губиме минутата на освобождение то ни. Ка-то чухъ, че насилили да влѣзатъ въ Орлеанъ, притехохъ ся този часъ, и си мисляхъ да намѣря краля въоруженъ на чело на войската, да испълня отеческите си длѣжности; а то напротивъ го намѣрихъ обиколенъ отъ Трибадури и пѣвци за развлѣчение да прѣкарва врѣме то въ раскошъ, тъй, като да владѣеше въ държавата най-дѣлбокъ миръ.

Контетабътъ го остави, и азъ ще го оставя на произвола на грозната му съдба.

Дюшателъ. Ето и краль тъ иди!

ЯВЛЕНИЕ ВТОРО.

Карлъ и първи тъ.

Карлъ. Контетабътъ си изпраща сабята и си дава оставката отъ служба. И тъй съ Божие име о-